2013-08-25

VOLJETI SVOJ NAROD (BISKUP KOŠIĆ) ILI NE VOLJETI GA (PREDSJEDNIK JOSIPOVIĆ)

I u prigodi Europskog dana sjećanja na žrtve svih totalitarnih i autoritarnih režima 20. stoljeća, u petak 23. kolovoza mogli smo vidjeti kako izgleda voljeti ili ne voljeti svoj narod.

KAKO IZGLEDA VOLJETI HRVATSKI NAROD

Dr. sc. Vlado Košić, sisački biskup i predsjednik Komisije HBK »Justitia et Pax« je doista izuzetna osobnost u našem narodu pa mi je veliko zadovoljstvo upravo njega uzeti kao primjer čovjeka iz koga u svakoj prigodi zrači njegova ljubav prema hrvatskom narodu. Tako je bilo i kada je u prigodi Europskog dana sjećanja na žrtve svih totalitarnih i autoritarnih režima 20. stoljeća, u petak 23. kolovoza, predvodio u katedrali Uzvišenja svetog Križa u Sisku, misu zadušnicu za žrtve svih totalitarnih i autoritarnih režima (http://www.biskupija-sisak.hr/).

Govoreći o ovome danu, na početku homilije biskup je podsjetio na Prašku deklaraciju o zločinima komunizma i Deklaraciju Hrvatskog sabora o osudi zločina počinjenih tijekom totalitarnog komunističkog poretka u Hrvatskoj 1945.-1990., te istaknuo kako su upravo te žrtve komunizma, fašizma i nacizma u središtu današnjeg euharistijskog slavlja. „Kada govorimo o potrebi da jednako oplakujemo sve žrtve, tada smo svjesni da su sva ova tri režima bila zločinačka. I ne trebamo isticati ni jedan više, ni drugi manje. Mi katolici imamo žrtve koje su pale od svih tih triju velikih zala, da spomenem samo neke: sv. Terezija Benedikta Edith Stein, sestra karmelićanka, ubijena je u Auschwitzu od nacista; sv. Maksimilijan Kolbe, svećenik redovnik, ubijen je također od nacista; i mi smo spominjali naše svećenike žrtve Drugog svjetskog rata i poraća, njih 22 svećenika iz naše Biskupije – jedan od njih, Mato Kolundžić ubijen je od ustaša. Ipak, treba reći da je ovaj dan obilježavanja žrtava totalitarnih režima za našu zemlju prigoda za suočavanje prvenstveno sa zločinima komunizma. Naime, ovaj režim još žestoko – na svoju trajnu sramotu – javno brane mnogi javni ljudi naše zemlje“, rekao je biskup.

Postavivši pitanje biskup tko je zapravo ubio tih 21 od 22 svećenika, biskup je odgovorio: „Bili su to upravo komunisti. Ali dok naši državni poglavari svake godine redovito odlaze – i to čitav državni vrh – na strašno stratište i mjesto velikog zločina Jasenovac, nitko od njih ne dolazi na obilježavanje tragedije u Bleiburgu i na križnom putu, a i tu je na žalost omjer žrtava otprilike, kao i ubijenih naših svećenika: 20 prema 1! Pa ako već ne žele u treću nedjelju svibnja poći u drugu državu, u Austriju, gdje je to ubijanje počelo, zašto ne dođu u Macelj, gdje se svake godine obilježava druge nedjelje lipnja mučenje i ubijanje civila i zarobljenika, među kojima i 16 svećenika? Ili zašto nitko ne dolazi u naš Zrin, gdje ćemo ove godine obilježiti 70. godišnjicu pokolja nad katolicima, doslovno uništenje župe i progon onih koji su preživjeli, tako da se ni do dana današnjega nitko od njih nije vratio – a nema ni

kamo, jer je sva imovina svim stanovnicima Zrina oduzeta kao „neprijateljima naroda“ i ta sramotna odluka vrijedi još i danas, i poštuje ju i ova država, tako da nikom ne vraća oteto!? Nije li to krvarina, kako bi reklo Evanđelje – imovina stečena na krvi pobijenih? I mi vapimo već godinama - i nikom ništa! I to sve vlasti koje se mijenjaju tako ostavljaju, čuvajući stanje koje je rezultat zločina!“

U nastavku, biskup je i upozorio kako je taj komunistički režim još uvijek u našoj zemlji žilav i na djelu u mislima, glavama, odlukama i postupcima tolikih koji vladaju i imaju različite odgovornosti, a o tome svjedoče i sljedeće činjenice:

1. Ukinuto je pokroviteljstvo Hrvatskoga sabora nad najvećom tragedijom koja je zadesila hrvatski narod, u čitavoj njegovoj povijesti, nad Bleiburgom – prošle godine, od aktualne vlasti;

2. Ukinut je Ured za istraživanja žrtava komunizma – prošle godine, od aktualne vlasti;

3. Pred sam ulazak u EU, točnije na posljednjoj sjednici Hrvatskoga sabora donesen je zakon kojim se onemogućuje suradnja s pravosudnim tijelima EU, premda je u 23. Pristupnom poglavlju to prije zajamčeno, naime postupanje prema tzv. europskom uhidbenom nalogu, a zašto? Da bi se zaštitilo komunističke ubojice koji su diljem Europe i svijeta u vremenu nakon Drugog svjetskog rata bezdušno pobili 67 Hrvata; i to je djelo aktualne vlasti;

4. Nikako da se preimenuju trgovi i ulice koji nose ime diktatora i zločinca, predsjednika Partije i bivše države, maršala koji je bez savjesti dao pobiti više stotina tisuća Hrvata; to je djelo koje je prijašnja vlast zadržala, premda na veliko protivljenje i akcije tzv. udruge Krug za trg;

5. Nikako da se odbace simboli komunizma – kao što su se odbacili simboli nacizma, fašizma i ustaštva, a pod tom istom zvijezdom počinjali su se zločini ne samo u Drugom svjetskom ratu i poraću protiv našeg hrvatskog naroda, nego se pod tom zvijezdom rušio i Vukovar, i Petrinja, i naš Sisak!

Kao šestu točku biskup je istaknuo primjer iz Sisačko-moslavačke županije gdje se prošle godine u Banskom Grabovcu podigao spomenik četničkom ustanku protiv trojice Hrvata koji su tamo bili na službi i koji nisu bili niti vojnici niti fašisti. „To smo mi svi platili jer je spomenik podignula SMŽ, a pod pokroviteljstvom predsjednika Republike! Koji paradoks! Jednako kao i podizanje spomenika u Srbu, gdje se dogodio pokolj nad Hrvatima, ali se i dalje slavi tzv. antifašistički ustanak“, dodao je biskup i poručio kako naš vapaj nije nijekanje zločina fašizma ni nacizma. Na kraju biskup je poručio i kako nam ne treba mržnja, ne želimo ju i ne smijemo misliti zle misli ni o kome. „Ne sjećamo se mi žrtava - mučenika za vjeru da bismo budili osjećaje protiv ubojica, ne! Mi smo kršćani i mi se moramo moliti ne samo za prijatelje nego i za neprijatelje! Mi želimo da se svima prizna istina, da se možemo moliti za sve žrtve jednako, da naša država ne brane nikoje zločine, da osudi komunizam i odrekne ga se, da u našoj zemlji ni jedna stranka više ne bude „partija“,

da se odbaci diktatora i zvijezdu kao simbol zločina, da se zapravo ne veliča ni jedna zločinačka ideologija, da se nitko ne skriva iza zločinaca, da vidimo svi prije svega žrtve, a to su ljudi, naši djedovi, bake, naši očevi i majke, naša braća i sestre, koji su podnijeli teška mučenja i za mir koje molimo da im Bog udijeli vječni pokoj, a našoj Domovini vremeniti mir i svaki napredak“, zaključio je biskup.

KAKO IZGLEDA NE VOLJETI HRVATSKI NAROD

Zapravo je biskup u svojoj homiliji govorio o onima iz vlasti koji ne vole svoj narod, a posebice i o predsjedniku države. Što se tiče onih iz medija koji ne vole svoj narod pogledajte otvoreno pismo Damira Kalafatića zastupniku u EU parlamentu i članu Predsjedništva HDZ-a Davoru Ivi Stieru zahtijevajući podizanje tužbe protiv HRT-a zbog kako navodi, širenja laži odnosno 'srbočetničke' propagande Milorada Pupovca i domaćih mrzitelja Hrvatske

(http://www.hrsvijet.net/index.php?option=com_content&view=article&id=28959:damir-kalafati-podignite-tubu-protiv-hrt-a-zbog-irenja-srboetnike-propagande&catid=1:politika&Itemid=9).

A kako to izgleda u najnovijoj režiji predsjednika RH dano je u slijedećem tekstu (Portal HKV-a, 23. kolovoza 2013):

Predsjednik izvrijeđao žrtve totalitarnih režima, hrvatski narod i njegovu borbu za samostalnost

Detalji

Predsjednik o stotinama tisuća žrtava hrvatskoj javnosti preko Facebooka

Ima li granica političkoj prizemnosti hrvatskih političkih predstavnika teško je reći. Novu dimenziju podvalama dao je danas predsjednik Republike svojom facebookovskom porukom koju su prenijeli praktički svi hrvatski mediji.

U facebookovskoj poruci u povodu obilježavanja Europskog dana sjećanja na žrtve svih totalitarnih i autoritarnih režima, kako je sam objasnio na početku Josipović motive svog obraćanja javnosti, predsjednik je odmah dalje kao strašni i predugački niz boli abecednim redom naveo: „Ahmići, Bleiburg, Jadovno, Jasenovac, Kampor, Križančevo Selo, Ovčara, Paulin Dvor, Sarajevo, Sijekovac, Srebrenica, Tezno...".

Abecednim redom: Domovinski rat i Hitlerov nacizam

Zbog sustavne propagande kojoj smo svi skupa godinama podvrgnuti, vjerojatno ne će ni svi čitatelji odmah primijetiti kako je Josipović u svom tekstu za Europski dan sjećanja na žrtve svih totalitarnih i autoritarnih režima utrpao i

žrtve u Domovinskom ratu na raznim stranama, pa tako i žrtve rijetkih i pojedinačnih incidenata počinjenih na hrvatskoj strani. Time je predsjednik Republike pomiješao na nedozvoljiv i perfidan način žrtve totalitarnih i autoritarnih režima, kao što su žrtve Hitlerovog nacizma, Staljinovog i Titovog komunizma (Miloševićevog nacizma, op. JP)*, sa žrtvama koje su se dogodile u odvojenim incidentima u neovisnoj i potpuno demokratskoj Hrvatskoj. Kao da su demokratske vlasti i totalitarni režimi isti. Ali nisu isti, kao što danas nije Europski dan sjećanja na sve moguće žrtve koje su se ikad u Europi dogodile, nego je danas, 23. kolovoza, Dakle, Josipović izravno u svojoj zadnjoj poruci opet relativizira hrvatski narod i njegovu borbu za samostalnost.*

I još jedna, ne manje važna činjenica. Potpuno je neprimjereno hrvatskoj javnosti obraćati se kao predsjednik Republike na Europski dan sjećanja na žrtve svih totalitarnih i autoritarnih režima facebookovskim porukama, kad se dobro znaju razmjeri žrtava koje je hrvatskih narod pretrpio od tih režima. Da je to želio, predsjednik Republike Hrvatske je imao na raspolaganju niz drugih puno primjerenih načina obraćanja hrvatskoj javnosti ovom prilikom i na ovu temu, umjesto obraćanja preko medija koji uglavnom služi za vrlo površnu svakodnevnu komunikaciju prvenstveno teenagerima. Ali predsjednik je izabrao upravo taj medij i time uvrijedio sve žrtve, iz cijelog niza koji je nabrojao: „Ahmići, Bleiburg, Jadovno, Jasenovac, Kampor, Križančevo Selo, Ovčara, Paulin Dvor, Sarajevo, Sijekovac, Srebrenica, Tezno...". Ukratko, bilo bi bolje da je predsjednik današnji dan zajedno sa svojim savjetnicima i ideološkim prijateljima preskočio, kako se to uobičajilo zadnjih godina, nego što je ovako izvrijeđao žrtve i sve one mnoge koje duboko smeta kad se te žrtve prostituiraju u najprizemnije dnevnopolitičke svrhe.

M. M.

TREBA LI ODGOVARATI SAMO HRT?

Osnovno je pitanje radi li se kod nas samo o „širenju laži odnosno 'srbočetničke' propagande“ ili je posrijedi nešto mnogo gore? Poznati hrvatski klumnist Nenad Piskač komentira gornji tekst:

Josipovićeva je facebook pisanija dokaz da u Hrvatskoj glave dižu jugokomunističke zmije. Nadam se da će to akceptirati i Kneset u Jeruzalemu. Ali i hrvatsko biračko tijelo.

Mnogi hrvatski kolumnisti danas otvoreno pišu kako hrvatska vlast sprovodi Velikosrpski Memorandum 2, dakle stavila se izravno u službu velikosrpske politike. To što je to možda samo posljedica činjenice da ih nisu nikada učili voljeti hrvatski narod ne može im biti nikakva olakotna okolnost. Sjetimo se samo kako predsjednik Hrvatske odlikuje jednu Vesnu Teršelič ili kako Sabor daje njezinoj Dokumenti ogromna sredstva da bi sprovodili antihrvatsku politiku. A da ne spominjemo koliko se može napisati knjiga, sličnih onoj prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana „Vrijeme

krivokletnika“ koje bi bile, isto kao i ta knjiga, optužnica za veleizdajništvo mnogih u Hrvatskoj.

Kako smo iz nastupa predsjednika Josipovića vidjeli on i dalje koristi svaku prigodu da lažno okrivi državu kojoj je na čelu. Kada je riječ o žrtvama nastalim u totalitarnim režimima on govori o srpskim žrtvama u Domovinskom ratu. To je puno puta učinio i kada je govorio o „Oluji“, pa i na proslavama veličanstvene hrvatske pobjede, a uporno ignorira hrvatske civilne žrtve stradale u mjestima – koje je pobrojio i objelodanio dr. Ante Nazor, ravnatelj Hrvatskoga memorijalno-dokumentacijskog centra o Domovinskom ratu, a to su: »Antin, Antunovac, Baćin, Balinci, Beli Manastir, Berak, Bilje, Bogdanovci, Bruška, Bučje, Cerić, Cetingrad, Čakovci, Čanak, Četekovac, Ćelije, Dalj, Donji Čaglić, Drežnik, Drniš, Erdut, Ernestinovo, Ervenik, Glina, Glinsko Novo Selo, Glinska Poljana, Grabovac, Gređane, Hrvatska Kostajnica, Hum, Ilok, Ivanovo Selo, Jankovci (Novi i Stari), Jasenice, Joševica, Kijevo, Korlat, Kostrići, Kraljevčani, Kusonje, Lipik, Lisičić, Lovas, Lovinac, Maja, Marinci, Medviđa, Mikluševci, Mohovo, Nadin, Negoslavci, Okučani, Pakrac, Pakrački Vinogradi, Petrinja, Pecki, Petrovci, Plavićevac, Poljanak, Saborsko, Selište, Skela, Smilčić, Smoljanac, Slunj, Sonković, Sotin, Struga, Svinjarevci, Široka Kula, Škabrnja, Šopot, Tenja, Tordinci, Tovarnik, Vaganac, Viduševac, Voćin, Zemunik Donji, i druga stratišta diljem Hrvatske«

Kada vidimo samo popis mjesta u kojima su napravljeni zločini nad našim narodom i koji se sustavno prešućuji, jasno je zašto je akademik Petar Šegetin bio konsterniran spoznajom kako kod nas ima puno onih koji tako strasno mrze svoj narod!

Čini se da je došlo vrijeme kada na vlast ne trebaju doći oni koji nisu spremni sankcionirati veleizdaju na način kako se to svuda u svijetu radi, zar ne?

Josip Pečarić